

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת שׁוֹפְטִים - יֵשׁ מְרִיבוֹת אֶל תַּתְּפִּילָא

"כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט... דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשַׁעְרֵיךָ" (דברים יז, ח)

נגד הָהָר" (שמות יט, ב) 'כאיש אחד בלב אחד'.

יש מפרשים את הפיוט שאומרים בהגדה של פסח "והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו" - **העובדה שלא היינו באחדות בלבד, עמד עלינו לכלותינו.**

אם היינו באחדות, לאויבים לא היה שום סיכוי נגדנו. ההצלחה שלהם לפגוע בנו היא רק בגלל פירוד וחוסר אחדות בתוכינו, כמו שנאמר לגבי עמלק: **"וַיֵּבֵא עֲמֶלֶק וַיִּלְחָם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִים"** (שמות יז, ח). **יש מסבירים שרפידים זה לשון פרידים שהיינו מפורדים ולא מאוחדים** (כלי יקר).

כשאין אחדות בעם ישראל עמלק מגיע וכל המרעין בישינ ח". כשיש אחדות בעם ישראל אף אחד לא יכול עלינו. **"הן עם פְּלִבְיָא יְקוּם וְכֶאֱרִי יִתְנַשָּׂא"** (במדבר כג, כד), כשעם ישראל מתנהג כעם אחד **"פְּלִבְיָא יְקוּם וְכֶאֱרִי יִתְנַשָּׂא"** (במדבר כג, כד).

יהי רצון שנפעל ונזכה לאחדות בתוכינו, כמו שנאמר **"וַיִּמַּי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ"** (דברי הימים א' יז, כא). מתוך כך נזכה לגאולה השלימה שעליה נאמר: **"וְהָיָה ה' לְמִלְכָּךָ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד"** (זכריה יד, ט).

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמַי לַבַּיִת

שָׁרָה	כַּנְסֵת לַבַּיִת	צִדְקָת לַבַּיִת	רַבִּינָא מִן
18: 27	19: 38	20: 24	י"ג
18: 45	19: 35	20: 21	ת"א
18: 46	19: 37	20: 23	מִיִּשְׁכָּנֵךְ
18: 46	19: 36	20: 22	ב"ל

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרר בן ימנה אלינה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהררה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

ראיתי פירוש על דרך הדרוש שהפסוק מדבר במישור הלאומי כדי להסביר את הסיבה לייסורים והצרות.

"כִּי יִפְּלֵא מִמֶּךָ דְּבַר לְמִשְׁפָּט" - אם תתעורר שאלה מדוע עם ישראל נידון לחובה במשפט וסובל. **"בֵּין דָּם לְדָם"** - שהדם של עם ישראל נשפך יותר מהדם של האויבים והגויים. **"בֵּין דִּין לְדִין"** - עם ישראל נידון לחובה במשפט לעומת הגויים שיוצאים זכאים. **"בֵּין נִגְע לְנִגְע"** - שבאים נגעים ומכות על עם ישראל. הסיבה לכך **"דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשַׁעְרֵיךָ"** - בגלל שאין אחדות בעם יש מריבות ומחלוקות בין פלגים שונים.

בית המקדש השני חרב בגלל שנאת חנם ומריבות שהיו בעם ישראל, כמו הסיפור של קמצא ובר-קמצא. זו דוגמא לחורבן שנגרם בגלל **"דְּבָרֵי רִיבֵת בְּשַׁעְרֵיךָ"**.

"וְקָמַתְּ וְעָלִיתְ אֶל הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בו. וּבָאתְ אֶל הַפְּהִינִים הַלְוִיִּם וְאָל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם" (דברים יז, ח-ט). הפיתרון לכך- לך אל הכהנים שמלאים בחסד ואהבת ישראל כמו אהרון הכהן שהיה אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

הכהן מסמל את האחדות והשלום. רק כשעם ישראל ישאב את כוחו מהמקדש והכהנים ויתחבר אליהם הוא יבין מה כוחה של אחדות ואהבת ישראל. רק כשיש אחדות ואהבת ישראל יש הצלחה ביטחונית, כלכלית וחברתית. זו התרופה לכל הבעיות ברמה הלאומית והפרטית. זה סוד כוחו של עם ישראל, כפי שנאמר: **"וַיִּתֵּן שָׁם יִשְׂרָאֵל"**

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - סליחות - חלק ב'

על מה צריך להקפיד כשאומרים סליחות?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

לשיטת הספרדים, דעת מרן שצריך לברך את ברכות התורה לפני אמירת סליחות בגלל פסוקים שאומרים בסליחות. לשיטת האשכנזים, סומכים על שיטת מהרי"ל שלא צריך לברך את ברכות התורה לפני פסוקים שאומרים בדרך של ריצוי ותחנונים ולא בדרך לימוד.

סליחות שכתובות בלשון ארמית, כגון: 'רחמנא', 'דעני לעניי ענין', 'מחי ומסי' וכיו"ב לא יאמר אותם ביחיד, מכיוון שמלאכי השרת לא מכירים לשון ארמית. אבל כשיש עשרה מישראל, הציבור לא זקוק לעזרת מלאכי השרת, כי השכינה שורה עימם.

יחיד לא רשאי לומר שלוש עשרה מידות של הפסוק: "וַיַּעֲבֹר ה' עַל פְּנֵיו" (שמות לד, ו) בדרך תפילה ובקשת רחמים, אבל רשאי לומר בטעמי המקרא כדרך קריאת פסוקים בלבד.

אין לכפול את הפסוק 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' שאומרים בסליחות. שליח הציבור אומר את הפסוק פעם אחת והציבור עונים אחריו פעם אחת בלבד.

אמירת סליחות צריכה להיות בכוונה, בנחת, במתינות ובהכנעה יתירה. בפרט כשאומרים י"ג מידות. צריך להבין את מה שמוציא מפיו, ולומר בלב נשבר ונדפה. האומרים: "עננו אבינו עננו", ו"עשה למען שמך" במהירות ובחופזה, לא יפה עושים אלא צריך לומר במתינות.

כשאומר את הווידוי והסליחות, החי יתן אל ליבו לפשפש ולהרהר במעשיו ולחזור בתשובה שלימה. ישתדל להוסיף מצוות ומעשים טובים לפני יום הדין, יום שבו שוקלים זכויותיו ועוונותיו של כל אדם.

חסידים ואנשי מעשה בודקים את התפילין שלהם בחודש אלול. הכותב מכתב לחבירו בחודש אלול, נוהג לכתוב בתחילת המכתב: "לשנה טובה תִּפְתָּמוּ וְתִתְחַתְּמוּ".

כיצד זוכים לילדים תלמידי חכמים

להלן סיפורים מופלאים שאותם סיפר המחנך הדגול רבי משה טורק זצ"ל ומעובדים מתוך העלון 'זכרו תורת משה'. ניתן ללמוד מהם כי כאשר ההורים מוסרים נפש עבור הילדים, הם יזכו בעז"ה לילדים תלמידי חכמים ובעלי מידות טובות.

ר' משה טורק סיפר כי כאשר זכה לקבל את הנהלת ת"ת יסודי התורה בתל אביב, הוא הבחין בשלושה אחים שהתבלטו בהנהגה שלהם: מידות טובות, הקשבה ודרך ארץ. הוא חשב בליבו: "אני חייב לברר מדוע". הוא הזמין את האמא של אותם ילדים ושאל אותה: "איפה נולדת? איך היתה הילדות שלך? שלא היה ביה"ס בית יעקב ולא סמינר בית יעקב? איפה התחנכת?"

היא ענתה: "לא היה לי קל. אני באה מבית גדול. היו הזמנים קשים מאוד. חייבו אותנו ללכת לביה"ס בשבת, מכיוון שהם רצו להכשיל את בנות ישראל רח"ל בחילול שבת. בשבת היתה מורה מיוחדת שדרשה מהבנות לכתוב". האמא סיפרה איך היא התגוננה: "בכל יום חמישי הייתי פוצעת את אחת האצבעות של ידי הימנית, עד כדי כך שהיו צריכים לעשות לי תחבושת גדולה. כך באתי לבית ספר בשבת עם תחבושת והמורה לא היתה יכולה להגיד לי לכתוב". אמרתי לאישה הזאת: "גברת, אני כבר יודע הכל. אני לא צריך שתגידי לי יותר. אני כבר מבין איך זכית לכאלה ילדים מחונכים. אישה שמוכנה לחתוך באצבעותיה כדי לא לעבור חילול שבת, הקדושה עוברת לילדים!".

סיפר לי שכן, שאביו היה עשיר בעל בית חרושת. הוא ואחיו למדו בביה"ס העירוני בחו"ל. שם רצו להכשיל ילדים יהודים לחלל שבת. השכן סיפר: "יום אחד נודע לאבי, שאחד מהפועלים שלו הפך להיות האחראי בביה"ס שבו אנחנו לומדים. אבי לקח את המפתחות של בית החרושת, הלך לאותו פועל ואמר לו: 'אתה רואה את המפתחות האלו? הם המפתחות של בית החרושת. אתה כבר עובד אצלי הרבה זמן. דע לך, אם אתה תסדר ששלושת הילדים שלי לא יחללו את השבת - בית החרושת שייך לך. הנה לך המפתחות של בית החרושת'".

האבא הזה זכה לקיים "וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" (דברים ו, ה). כדי שהילדים שלו לא יחללו את שבת קודש, הוא נתן לפועל שלו את כל בית החרושת שלו. בזכות זה הוא זכה ששלושת בניו יצאו תלמידי חכמים יראים ושלמים. מי כעמך ישראל!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב אלימלך אשכנזי זצ"ל

הגאון רבי אלימלך אשכנזי זצוק"ל גאב"ד מעלבון - נולד ב-כ"ט אדר ה'תרע"ז (1917) בבודפשט שבהונגריה. נקרא על שם אבי אימו, גאב"ד האראדענקא זצ"ל, שהיה מגדולי משיבי תשובות בהלכה בדורו בגליציה, יחד עם רבי מאיר אריק זצ"ל ובעל 'מחזה אברהם' זצ"ל. כשהיה בן חמש שנים עבר לגור ליד אבי אביו, הגה"ק רבי יצחק אשכנזי זצוק"ל (האדמו"ר מאלעסק) בעיר סטאניסלוב שבגליציה. עוד כשהיה ילד נודע כעילוי עצום ומתמיד גדול, שאינו מבטל רגע כמימריה. בילדותו נבחן על כמה מסכתות הש"ס בע"פ אצל רבי חיים הגר מאנטניא שגר בעיר. כשהיה בן חמש עשרה הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל ביקר בסטאניסלוב, והבחור העילוי דיבר איתו בלימוד במשך שעה ארוכה. רבי מאיר התפעל מאוד מגודל גאונותו המקיפה וביקש ממנו לבוא ללמוד בישיבתו המפורסמת ישיבת 'חכמי לובלין' בפולין. שם הירבה בלימוד התורה הקדושה. למרות שכל תלמידי הישיבה היו מובחרי תורה, הוא נודע כאחד ממוחדי גדולי המתמידים, הבקיאיים והעילויים שבישיבה. כשרבו ר' מאיר שפירא נפטר בשנת ה'תרצ"ד (1933), הוא נבחר מטעם ראשי הישיבה לנסוע בערי פולין וגליציה, להספיד את רבו הגדול. רבינו זכה אז להוקרה מגדולי התורה שבאותו דור. לאחר מכן למד אצל דודו אחי אביו, הגאון ר' יואל הי"ד (גאב"ד טרעסיף) ואצלו קיבל שימוש להוראה. נסמך להוראה ע"י גדולי אותו הדור. ה'דברי יואל' מסאטמאר זצ"ל כתב עליו בבחרותו: "ולולא גדרי הגדול ודאי אין ספק שהייתי בין הנמנים לסומכו בשתי ידיים בכותבת הגסה, אבל כל מי שיעסוק עימו יראה בעצמו חשיבות ותורתו המעדת עליו. נחת ינחתו בו בכל מקום בואו ליתן לו חלק בראש בין עמודי התורה".

בשנת ה'ת"ש (1940) עלה לירושלים ושם התחתן. כשהיה חתן עלו אצלו כמה מגדולי ירושלים, וביקשו ממנו לדרוש בביה"כ 'ישועות יעקב' במאה שערים. מיד לאחר חתונתו כבר הרביץ תורה בישיבת 'חכמי לובלין' בשכונת בית ישראל בירושלים, שהוא הקים עם החברותא שלו, הגאון רבי שמואל ואזנר זצ"ל. בנוסף מסר שיעורים מדי יום בבתי המדרש סאטמאר ובעלז בירושלים. גדולי הדור ביקרו אותו בביתו בירושלים, בהם: האדמו"ר מבעלז, האדמו"ר מסאטמאר, גאב"ד טשעבין, גאב"ד פרעשבורג, חברי ביה"ד העדה החרדית ועוד הרבה רבנים ואדמו"רים. בשנת ה'תשי"ח (1958) התמנה כגאב"ד סאן פאולא ברזיל בהמלצת גאב"ד טשעבין שכתב מיוחד לראשי הקהילה למנות את הרב בהיותו מרא דכולא תלמודא. בשנת ה'תשל"ל (1970) התמנה כגאב"ד מעלבון אוסטרליה. בסוף ימיו עבר לשמש כרב בסי געיט שבברוקלין. בערים בהם שימש כהגאב"ד, העלה על נס את הכשרות, שחיטה, מקוואות, הוראה, חינוך הילדים ועוד. קירב את לבבות בני ישראל לאביהם שבשמיים וללימוד התורה. נודע בעולם כאחד מגדולי הרבנים ופוסקי הדור וכנואם בחסד עליון. אלפים ורבבות שתו בצמא את דבריו. גאון אדיר שכל הש"ס וארבעת חלקי שו"ע היו שגורים על לשונו. אהבת ישראל שלו היתה מופלאה ורבים נושעו על ידו. ייסד בירושלים את כולל 'רב אחא' להשתלמות בהוראה לרבנים. נפטר ביום שלישי, פרשת כי תצא, י' אלול ה'תשע"ב (2012). חי כ-95 שנים. ציונו בהר הזיתים שבירושלים.

אביו: רבי אלכסנדר חיים (נשיא ישיבת אור תורה בסטאניסלוב ולאחר מכן נשיא העדה החרדית בירושלים). **אימו:** הרבנית בלומא רוזא. **חמיו:** רבי זלמן וובר (רב ביהמ"ד ע"ש רבי נתן אדלר בפרנקפורט גרמניה ולאחר מכן מראשי כולל שומרי החומות בירושלים). **מרבתינו:** רבי מאיר שפירא.

חברותא: רבי שמואל ואזנר (הגרא"א מסר להגרא"ש את הרבנות כרב זכרון מאיר בני ברק, אחרי שמייסד השכונה ר' חיים יעקב הלפרין הציע להגרא"א את הרבנות). **מתלמידיו:** ר' יהודה רבינוביץ (ר"מ ישיבת טשעבין), ר' שמואל בֶּרֶנְדְסוֹדֶרְפֶּר, ר' שמעון יצחק שלזינגר (חברי הבד"ץ העדה החרדית), ר' מרדכי שלמה שטיינמץ (דומ"ץ וזיניץ), ר' משה ידלר (מח"ס מאור השבת) ועוד. **בניו:** ר' יצחק זצ"ל (אדמו"ר מאלעסק), ר' זלמן זצ"ל (מקים ארגון החסד 'משמחי לב'), ר' חנוך דב (אדמו"ר מהאראדענקא), ר' אשר אנשיל (ממלא מקומו כרב ביהמ"ד 'חוות דעת' בברוקלין), ר' שלום אהרן (ר"י נדבורנה בבני-ברק), ר' יהושע (ר"כ רב אחא ור"כ פאג"י ירושלים). **חתניו:** ר' מאיר אברהם אילוביץ (ממלא מקומו כאב"ד סאן פאולא ברזיל), ר' יחיאל באב"ד (אב"ד טארטיקוב ברוקלין).

רבינו לא קבע 'שעות קבלה' בביתו. הוא רצה שיוכלו להיכנס אצלו, או להתקשר אליו, בכל שעה משעות היממה. הן אם זה שאלה הלכתית, והן אם זה עצה לשאול בדעת תורתו. במקרה שזה היה דחוף, ידעו שהרב מסכים לפנות אליו אפילו באמצע הלילה. פעם קרה שבני הבית התעוררו באמצע הלילה וראו שהרב לא בבית. אומנם לא נחרדו, ביודעם שמן הסתם היה איזה צורך דחוף לעזור ליהודי. בבוקר נודע להם שאכן באמצע הלילה אברך התקשר לרב ואמר לו שאביו נפטר באופן פתאומי. היו כמה שאלות הלכתיות ועוד דברים, שהיו צריכים לדעת באופן מיידי. מיד בלי לחשוב פעמיים, הרב נסע לבית הנפטר בכדי לעזור בכל הדברים הנצרכים.

להתמדתו בתורה כמעט שלא היה אח ורע. אפילו בשנות זקנותו לא איבד זמן לריק. הרב ניצל כל רגע ללימוד התורה גם בשעות הקטנות של הלילה. כשהיה בן 92 קרה פעם שלמד לאחר חצות לילה בישיבה על כסא. כששם לב שהוא נרדם, קם על רגליו והמשיך ללמוד בעמידה כדי שלא ירדם. אולם הגוף שהיה מאוד עייף עשה את שלו. הרב נרדם בעמידה ואז נפל על הרצפה ושבר את הרגל. שנא את הבטלה ואיבוד הזמן בתכלית. הזהיר בכל הזדמנות על ניצול הזמן והתמדת הלימוד.

רבינו ראה שאחד מנכדיו מבזבז זמן מיותר בחיפוש אחרי גנזי מטמוניות מימי קדם, חידודי-תורה, סיפורי-קודש וכו'. רבינו קרא לו לשיחה ארוכה שהיתה בה תוכחה מגולה על גודל חובתו להשקיע את כל מעייניו בעיקר, לימוד וביורור מקצועות התורה, ללבנם ולשננם על בורין, במקום להתעסק בטפילות ושיירי מצווה שבאותו 'לקינוח' אחר העיקר.

היה רגיל על לשונו של רבינו לחזור על מה שנהג רבו הגאון רבי מאיר שפירא לכתוב לפני חתימת שמו 'החותם בלב מלא געגועים לאהבת תורתנו הקדושה'. ראו את זה כל הזמן על התלמיד הגדול שאת זה הוא 'חי' במשך תשעים וחמש שנותיו.

מְחִילָה וְיִשׁוּעָה

שהעברה לא תתבצע היום. אם הוא מעוניין שינסה לבוא מחר על הבוקר, בתקווה שזה יצליח.

הוא אמר בארסיות: "אני במקום הזה לא דורך. בעצם אני חוזר בי. אני כן אדרוך כאן ביום שכף רגלך לא תדרוך כאן. אני לא אנוח ולא אשקוט עד שאתה תעוף מהמקום הזה".

חשתי כעס עצום ושנאה כלפי האיש הזה שהתעלל בי ופצע את נפשי בפני העובדים שלי ובפני כל הקהל. לפתע עלה רעיון במוחי.

בין צוות הפקידות היתה אחת שלא זכתה לפרי בטן במשך 12 שנים. מה לא עשינו למענה. חילקנו בינינו ספרי תהילים וקיבלנו על עצמנו קבלות רוחניות, אבל דבר לא קרה.

מצאתי עצמי קורא בהתרגשות: "אני מוחל לאיש הזה, ומקדיש את כל מה שעברתי כדי ש... (כאן נקבתי בשם העובדת ובשם אימה) ובעלה יזכו לפרי בטן במהרה!".

רק מי שהיה שם הבין איזו הקרבה זו. ההשפלה שעברתי היתה משהו שבני אדם לא מוחלים עליו 20 שנה. אני לקחתי את זה טרי ומדמם וביקשתי למען אותה האישה.

באותו לילה לא ישנתי. המילים הקשות שהאיש אמר חרכו את נשמת, וגרמו לי מפעם לפעם לפרץ דמעות. למחרת האיש המעליב הגיע לסניף.

הוא ניגש אלי וביקש ממני סליחה. הוא סיפר כי חמיו המתין בביתו להודעה שהעברה בוצעה. כדי לקבל את הכסף היה עליו להמתין לאישור ההפקדה ולאחר מכן לגשת לבניין משרדים שבו שוכן ה'ווסטרן יוניון'.

באותו הזמן רעידת אדמה אירעה במקסיקו בעוצמה של 7.1 בסולם ריכטר. עשרות בניינים קרסו וביניהם בניין המשרדים שחמיו היה צריך להיות בו אם היתה מתבצעת ההפקדה. מאות אנשים נהרגו שם!

"בשעה שהקב"ה עיכב את ההפקדה כדי שחיי חמי יינצלו, אני ביישתי אותך", מירר בבכי. סיפרתי לו שמחלתי לטובת עובדת ששנים ארוכות לא זכתה לפרי בטן.

הוא ביקש את שמה של הפקידה, כדי שגם הוא יתפלל עליה ויצא מהדואר. תשעה חודשים וחצי בדיוק לאחר המקרה, נולדה בת לפקידה שלי.

בורא עולם מסובב את עולמו כרצונו. הוא קלקל את המחשבים כדי שיהודי במקסיקו לא יצא מביתו כדי לקבל את ההפקדה, ולא ימצא את עצמו במרכז רעידת אדמה קטלנית. במקביל, הוא שלח אדם ששפיל אותי, כדי שאוכל למחול ולתת את המחילה שלי במתנה לזוג חשוק ילדים.

להלן סיפור שהמעובד מתוך 'גליון האמונה'. סיפר אותו הרב משה ישראל. מסיפור זה יש ללמוד כי כל דבר שקורה בעולם הוא בהשגחה פרטית מאת הבורא, וכן כאשר פוגעים באדם והוא לא עונה, אותו זמן הוא עת רצון. ואם אותו אדם יבקש בזמן זה, בקשתו בהחלט עשויה להענות בשמיים. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

אני מנהל סניף דואר כעשר שנים. מדובר בתפקיד קשה ותובעני, עם המון לחץ ותמיד יש מחסור בכוח אדם. יום אחד בשעת צהריים לקוח הגיע וביקש להעביר כסף למקסיקו.

התהליך הוא שההפקדה נעשית בסניף בנק הדואר. אותו אדם שעבורו הופקד הכסף צריך להגיע לאחד מסניפי 'ווסטרן יוניון' ושם הוא מושך את הכסף.

האיש ביקש להפקיד 5,000 דולר ולהעבירם למקסיקו לחמיו. הפקידה מנסה לעשות את ההעברה, אבל כנראה יש תקלה במחשבים וההעברה נתקעה.

בינתיים אנשים רבים התאספו בסניף. אחרי מספר ניסיונות אני אומר לפקידה שתמשיך לקבל קהל בעניינים אחרים. האיש אמר לי: "אבל אני בתור". השבתי לו: "נכון, אבל כרגע יש בעיה. אנחנו לא יכולים לעכב את כולם".

האיש הרים את קולו ואמר לי: "זה לא בסדר מה שאתה עושה!". אני מנסה להיות אדיב ואומר לו: "תבין אדוני, יש עוד אנשים שצריכים את הפקידה, וההעברה שלך כרגע לא עוברת. תמתין כמה דקות ואני מבטיח לך שננסה שוב".

אחרי מספר לקוחות אמרתי לפקידה לנסות שוב לטפל בענייניו. ההעברה שוב לא מצליחה להתבצע. הלקוח חייג בינתיים לחמיו, ושוחח איתו בעברית בקול גדול.

הוא היה מעוניין שכל הסניף ישמע מה שיש לו לומר: "אני בסניף הכי גרוע בארץ עם המנהל הכי גרוע בארץ. עוד לא ראיתי אדם כל כך לא מקצועי" כאשר כל האנשים שומעים.

הוא תיאר לחמיו בצורה ציורית מה אני עושה כעת, כמה לאט אני עושה את זה ואיך אני מנהל את הסניף. האיש השפיל אותי לעיני כל והשתלח בי. היתה לו לשון חדה ומרושעת והוא ידע איך לעשות זאת.

הוא המשיך לתאר כיצד אני מתפקד בבית שלי. הוא גם הוסיף ברשעותו שאני מונית למנהל בגלל פרוטקציה של מישהו שלא הצליח לדחוף אותי למקום אחר.

אני מנסה ללמד זכות על שתיקת הקהל. באותה תקופה תפקוד 'דואר ישראל' באמת היה מתחת לכל ביקורת, אבל עדיין ציפיתי שיהיה מישהו שיבוא להגנתי.

עיקר הכאב שלי היה שהעובדים שלי, האנשים שמתחתי, היו עדים לכך. שעת הסגירה הגיעה. נאלצתי להודיע לאיש

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
פואר אברהם בן רג'נה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב חיים בן רחל ז"ל
אביבה בת איירן ז"ל	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	נעימה בת גורג'ה ע"ה
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חי זידי בן קלרה ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
רחל רפאת בת השמת ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
לטיף בן פרוחה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
אביבה וושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	מסעוד בן יקוט ז"ל

